

Sygn. akt **II Cz 507/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

Sędziowie : SO Wiesława Buczek - Markowska

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 28 kwietnia 2015 roku w S.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli:(...) w P.,(...) C. (...) w W., (...) P. w P.

przeciwko dłużnikowi R. S.

przy udziale: A. S. (1), Z. S., A. S. (2), V. V., Z. Ś.,(...). w R.,(...) D. i(...)w R.

oraz przy udziale nabywcy K. C.

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świnoujściu A. M. w sprawie Kmp 2828/05

na skutek zażalenia uczestnika Z. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świnoujściu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w K. z dnia 23 września 2014 roku, sygn. akt VI Co 417/14

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk SSO Wiesława Buczek – Markowska

Sygn. akt **II Cz 507/15**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w K. odrzucił skargę dłużnika z dnia 08 lipca 2014 r. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świnoujściu A. M. w sprawie Kmp 2828/05.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż dłużnik pismem z dnia 08 lipca 2014 r. wniósł skargę na czynności Komornika wskazując, że nie zgadza się z treścią pisma komornika z dnia 26 czerwca 2014 r. oraz wniósł o naliczenie podatku VAT od sprzedawanej nieruchomości. Zarządzeniem z dnia 11 lipca 2014r. Sąd zobowiązał skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez precyzyjne wskazanie zaskarżonej czynności - datę czynności i czego zaskarżona czynność dotyczyła lub jeśli jest to zaniechanie, to wskazanie czego komornik nie wykonał, nadesłanie odpisów skargi oraz uiszczenia opłaty stałej od wniesionej skargi w kwocie 100 zł, w terminie 7 dni, po rygorem odrzucenia skargi.

Sąd Rejonowy zważył, iż w określonym terminie skarżący uzupełnił braki formalne w ten sposób, że nadesłał odpisy skargi, uiścił tytułem opłaty kwotę 100 zł oraz wskazał, że wnosi o zobowiązanie komornika do ujawnienia podatku VAT i poinformowaniu o tej czynności dłużnika i uczestników. Sąd uznał jednak, że pismo Komornika z dnia 26 czerwca 2014 r., z którego treścią nie zgadzał się skarżący, nie stanowi czynności o jakiej mowa w art. 767 k.p.c. i tym samym skargę dłużnika odrzucił.

Tak argumentując Sąd I instancji postanowił jak na wstępie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł uczestnik postępowania Z. S. wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, iż zaskarżone postanowienie zostało wydane niezgodnie z przepisami oraz przy udziale uczestnika Z. Ś., który nie posiada legitymacji procesowej w tej sprawie. Dalej wskazał, że również(...) C. (...)w W., nie posiada legitymacji procesowej z powodu wadliwej hipoteki. Ponadto podkreślił w szczególności, iż Komornik Sądowy nie dopilnował wysokości kwoty wpłaty ręką do depozytu sądowego oraz reszty zniżonej ceny nabycia, która nie została powiększona o należny podatek VAT 22%, co spowodowało naruszenie art. 967 k.p.c. przez nabycie nieruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

W myśl art. 767 § 1 k.p.c., na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. Do rozpoznania skargi na czynności komornika właściwy jest sąd, przy którym działa komornik. Jeżeli do prowadzenia egzekucji został wybrany komornik poza właściwością ogólną, skargę rozpoznaje sąd, który byłby właściwy według ogólnych zasad. Cytowany wyżej przepis reguluje instytucję niedewolutywnego środka zaskarżenia jakim jest skarga na czynność komornika. Jak wskazuje się w literaturze, przedmiotem skargi na czynności komornika mogą być czynności o charakterze decyzyjnym (takie jak zarządzenie, postanowienie czy przybicie w egzekucji z ruchomości), ale także pozostałe czynności i zaniechania komornika (...)

W kontekście rozpoznawanej sprawy podkreślenia wymaga, iż stosownie do dyspozycji art. 758 k.p.c., sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów rejonowych i działających przy tych sądach komorników. Z treści powyższego przepisu wynika, iż organami egzekucyjnymi są zarówno komornik jak i sąd. Co istotne, niektóre czynności podejmowane w toku postępowania egzekucyjnego należą do wyłącznej kompetencji sądu rejonowego, jako organu egzekucyjnego, do którego zakresu zadań zalicza się podejmowanie czynności m.in. w przypadku egzekucji świadczeń pieniężnych z nieruchomości w zakresie przybicia i przysądzenia własności (art. 987 i 998 k.p.c.).

Uwzględniając powyższe zważyć należało, iż w wywiedzionej skardze na czynność komornika sądowego dłużnik domagał się naliczenia podatku VAT od ceny zlicytowanej nieruchomości i powiększenia o jego wartość ceny nabycia nieruchomości. W świetle tak określonego przedmiotu skargi mieć należało na względzie, iż ostatecznego ustalenia ceny nabycia będącej przedmiotem licytacji nieruchomości dokonuje sąd. W myśl bowiem art. 987 k.p.c., po zamknięciu przetargu sąd w osobie sędziego, pod którego nadzorem odbywa się licytacja, wydaje na posiedzeniu jawnym postanowienie co do przybicia na rzecz licytanta, który zaoferował najwyższą cenę, po wysłuchaniu tak jego, jak i obecnych uczestników. W postanowieniu tym sąd wymienia m.in. cenę nabycia (art. 990 k.p.c.), a po uprawomocnieniu postanowienia o przybiciu, to sąd wzywa nabywcę, aby w ciągu dwóch tygodni od otrzymania wezwania złożył na rachunek depozytowy sądu cenę nabycia z potrąceniem ręką złożonej w gotówce (art. 967 k.p.c.).

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle powyższego nie ulega najmniejszym wątpliwościom, iż to sąd rejonowy jest organem egzekucyjnym w którego gestii należy ustalenie ceny nabycia licytowanej nieruchomości, nie zaś komornik sądowy. Skoro tak, to podzielić należało zapatrywanie Sąd I instancji, iż czynność której domagał się skarżący, nie była czynnością komornika sądowego o której mowa w art. 767 k.p.c., w konsekwencji nie przysługiwał od niej środek

zaskarżenia w postaci skargi na czynność komornika. W tej sytuacji uznać należało, iż prawidłowo skarga dłużnika została odrzucona stosownie do art. 767³ k.p.c., albowiem była ona niedopuszczalna, zaś argumenty zażalenia dotyczące się koniecznością bądź nie naliczenia podatku VAT pozostają poza istotą sprawy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)